

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.094 van 5 mei 1999
in de zaak A. 64.561/VII-17.838.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. BOTTELIER,
kantoor houdende te HEULE,
Kortrijksestraat 35

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX
op 18 juli 1995 hebben ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissingen van 16 mei 1995 van de
Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste
Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hen als
vluchteling te erkennen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 6 februari
1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en
van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag
aan partijen en gezien de laatste memorie van
verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 25 maart 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 april
1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad
D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
DE SCHOUWER die, loco Advocaat M. BOTTELIER verschijnt
voor de verzoekende partijen, en van Advocaat
C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de echtgenoten XXX
(verzoeker) en XXX (verzoekster), van Vietnamese
nationaliteit, op 20 september 1992 België binnenkomen
en op 21 september 1992 de erkenning van de
hoedanigheid van vluchteling aanvragen; dat deze
aanvragen op 20 januari 1995 door de Commissaris-
generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden
verworpen; dat wat verzoeker betreft, de afwijzing op
volgende gronden steunt :

"In 1979 zou betrokkene tot een jaarlijkse
terugkerende dwangarbeid van vier maand zijn
veroordeeld omdat hij zou hebben geweigerd zijn
militaire dienst te vervullen. Aangezien betrokkene
en zijn echtgenoot van hun landbouwopbrengsten
dienden te leven zorgde die jaarlijkse afwezigheid
voor ernstige moeilijkheden. Wanneer betrokkene in

1992 iemand ontmoet die hem Vietnam kan helpen verlaten besluit hij om het land te ontvluchten.

Niettegenstaande een gunstig advies werd gegeven in het kader van het dringend verzoek tot heronderzoek, blijkt uit het onderzoek ten gronde dat betrokkene relaas niet vrij van tegenstrijdigheden is. Zo beweert hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij was veroordeeld omwille van zijn familiale achtergrond (betrokkene's vader was in 1954 opgepakt op verdenking van collaboratie). In het verzoekschrift vermeldt hij dat hij slechts een maand per jaar zou hebben moeten werken. Op het Commissariaat-generaal daarentegen heeft hij het opnieuw over vier maand dwangarbeid maar dan wel als straf voor dienstweigering.

Verder blijkt, uit de gegevens waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er een straf zoals door betrokkene omschreven in Vietnam onbestaande zou zijn. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Tenslotte blijken uit het verhaal van betrokkene evenmin andere elementen die op een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Conventie van Genève, kunnen wijzen. Betrokkene's situatie in Vietnam is immers sinds 1979 ongewijzigd gebleven en er is geen melding van recente gebeurtenissen die zijn vlucht in september 1992 rechtvaardigen. Derhalve dient het Commissariaat-generaal te besluiten dat betrokkene Vietnam heeft verlaten om andere redenen dan deze omschreven in de Vluchtelingenconventie.

Om deze redenen kan betrokkene niet erkend worden als vluchteling in de zin van art. 1, par A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.";

Overwegende dat wat de aanvraag van verzoekster betreft, de Commissaris-generaal erop wijst dat deze haar aanvraag volledig steunt op de motieven die door haar echtgenoot werden ingeroepen;

dat de verzoekende partijen tegen de verwerping van hun asielaanvragen op 31 januari 1995 beroep aantekenen bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat op de zitting van 16 mei 1995 de verzoekende partijen, bijgestaan door hun raadsman, worden gehoord; dat dezelfde dag de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissingen neemt, waarbij de beroepen ontvankelijk doch ongegrond worden verklaard

en de erkenningen van de hoedanigheid van vluchteling derhalve worden geweigerd; dat de beslissing waarbij het beroep van verzoeker wordt verworpen als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat appellant voorhoudt begin 1979 te zijn opgeroepen om deel te nemen aan de Chinees-Vietnamese oorlog; dat hij deserteerde uit het opleidingscentrum; dat hij omwille van deze desertie op zijn werk werd ontslagen en werd verplicht een jaarlijks terugkerende dwangarbeid van vier maanden te verrichten; dat hij vergezeld van zijn echtgenote en kind in september 1992 met de hulp van een familielid op legale wijze aan boord ging van een vliegtuig met bestemming Praag waaruit hij over de weg naar België doorreisde;

Overwegende dat de vlucht van appellant zijn oorzaak vond in de uitvoering van een straf omwille van zijn desertie in 1979;

Dat appellant geen principiële bezwaren tegen de militaire dienstplicht doet gelden;

Dat hij evenmin aantoonde dat zijn bestraffing een discriminatoir karakter heeft;

Dat in die omstandigheden vrees voor vervolging omwille van dienstweigering niet kan worden beschouwd als een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 april 1951 (U.N.H.C.R., Guide des Procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1979, p. 43, nr. 167)";

dat de beslissing, die ten aanzien van verzoekster wordt genomen, op volgende redengeving steunt :

"Overwegende dat appellante samen met haar echtgenoot, XXX, op 20 september 1992 in België aankwam;

Overwegende dat appellante haar aanvraag om als vluchteling te worden erkend, verbindt aan de asielaanvraag van haar echtgenoot;

Overwegende dat bij beslissing van 16 mei 1995 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen aan XXX de status van vluchteling werd geweigerd;

Overwegende dat derhalve in hoofde van appellante geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 kan worden in aanmerking genomen";

2. Over de gegrondheid van het beroep van verzoeker.

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de rechten van de verdediging doordat hij driemaal aan een verhoor werd onderworpen zonder dat hem de identiteit en de godsdienstige overtuiging van de tolken werd meegedeeld, terwijl een garantie voor de objectiviteit van de vertalingen slechts kan bestaan indien de vertaler-tolk zich steeds in een onafhankelijke positie ten opzichte van de kandidaat-vluchteling bevindt;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord tegenwerpt dat de foutieve vertaling van verzoekers verklaring terzake zonder invloed is op de beslissing van de Vaste Beroepscommissie, dat door de Vaste Beroepscommissie het dossier volledig wordt hernomen, dat uit de motivering van haar beslissing niet blijkt dat ze een tegenstrijdigheid in de diverse verklaringen in aanmerking heeft genomen en dat de Vaste Beroepscommissie haar oordeel heeft gebaseerd op de gegevens vermeld in het beroepsschrift;

Overwegende dat de aangevoerde onregelmatigheid niet het verhoor op de zitting van de Vaste Beroepscommissie betreft, doch de ondervragingen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat het middel derhalve niet is gericht tegen de bestreden beslissing of tegen de procedure voor de Vaste Beroepscommissie; dat bovendien dit middel voor het eerst voor de Raad van State wordt ingeroepen; dat verzoeker verzuimd heeft deze grief aan de Vaste Beroepscommissie voor te leggen, zodat deze er zich niet kon over uitspreken; dat het middel niet dienstig kan worden ingeroepen; dat het eerste middel niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de motiveringsplicht, doordat, eerste onderdeel, zonder meer wordt gesteld dat hij "geen principiële bezwaren tegen de militaire dienstplicht" heeft doen gelden,

terwijl zijn problemen niet terug te brengen zijn tot het weigeren van de dienstplicht, maar dat de discriminatoire behandeling zoals in het beroepsschrift aangehaald alles te maken heeft met de politicologische situatie (communisme) die volledig zijn leven beheerst,

doordat, tweede onderdeel, zonder meer wordt gesteld dat "hij evenmin aantoonst dat zijn bestraffing een discriminatoir karakter heeft", terwijl het opleggen van een jaarlijks terugkerende dwangarbeid van vier maanden zonder tijdslimiet en op onregelmatige tijdstippen een typevoorbeeld van een discriminatoire bestraffing is, en doordat, derde onderdeel, zonder motivering wordt voorbijgegaan aan de brief van 17 februari 1995 van zijn moeder MIN, waarvan de inhoud in grote lijnen ter zitting van 16 mei 1995 door de aanwezige tolken werd weergegeven;

Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord tegenwerpt dat de Vaste Beroepscommissie de aanvraag verwerpt omdat zijn problemen terug te brengen zijn tot de weigering van de dienstplicht en dat zulks ten genoegen van recht blijkt uit de eigen motieven van verzoeker zoals uiteengezet in zijn beroepsschrift;

Overwegende dat, wat het eerste onderdeel betreft, verzoeker verklaarde in september 1992 zijn land te zijn ontvlucht omdat de situatie er voor hem

niet langer houdbaar was, wegens de jaarlijks terugkerende dwangarbeid van vier maand, aangezien hij inmiddels was gehuwd en een dochtertje van drie jaar ten laste had; dat hij niet betwist dat hij deze straf had opgelopen wegens zijn weigering om de dienstplicht te vervullen; dat als reden voor de dienstweigering geen morele bezwaren, noch politieke of ideologische motieven werden aangevoerd; dat de Vaste Beroepscommissie dan ook zonder de inhoud van de beroepsakte te miskennen, heeft kunnen overwegen dat niet de overtuiging, maar de dienstweigering van verzoeker aan de basis lag van de door hem aangevoerde problemen;

Overwegende dat, wat het tweede onderdeel betreft, verzoeker nergens aantoonst dat hij in vergelijking met de andere dienstweigeraars in zijn land strenger werd gestraft; dat hij, integendeel, melding maakte van een zekere gunstbehandeling in zijn geval omdat "hij enig kind was en zijn bejaarde moeder-weduwe alleen op hem aangewezen was voor haar onderhoud en verzorging"; dat de Vaste Beroepscommissie in redelijkheid heeft overwogen dat verzoeker niet aantoonst dat zijn bestraffing een discriminatoir karakter heeft;

Overwegende dat, wat het derde onderdeel betreft, de brief van 17 februari 1995 van verzoekers moeder niet aan de Vaste Beroepscommissie werd voorgelegd; dat het verslag van de zitting evenmin doet blijken dat dit schrijven ter terechtzitting ter sprake werd gebracht; dat de Vaste Beroepscommissie zich aldus niet kon uitspreken over een stuk dat haar niet is voorgelegd; dat het derde onderdeel van het tweede middel niet dienstig kan worden ingeroepen;

Overwegende dat het tweede middel niet
gegrond is;

3. Over de gegrondheid van het beroep van verzoekster.

Overwegende dat de beslissing die ten
aanzien van verzoekster werd genomen op de niet-
erkenning van haar echtgenoot als vluchteling steunt;
dat verzoekster zich aansluit bij de middelen die door
haar echtgenoot werden aangevoerd; dat bij huidig
arrest het beroep van verzoeker wordt verworpen; dat
de afwijzing van het beroep van verzoeker dan ook de
verwerping van het beroep van verzoekster meebrengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op
achtduizend frank, komen ten laste van de verzoekende
partijen, ieder voor de helft. ENDFIELD
ENDFIELD

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terrechtzitting, op vijf mei 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS,

K. VANHOUTTE,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.